గతం గతః

కోకాని కమల

తెల్లవారు ఝాము....

సమయం ఐదు గంటలు దాటుతూంది.

తూరుపు ఆకాశం క్రమంగా ఎర్రబారుతూంది.

పక్షులు గూళ్ళల్లోంచి ఇవతలకి వచ్చి చెట్ల కొమ్మల మీద వాలి- రాత్రి జరిపిన శృంగారాన్ని వేదాంత పరిభాషలో వినిపిస్తున్నాయా అన్నట్టు- కలకలా రావాలు చేస్తున్నాయ్.

విశ్వనాధశాస్త్రి బావిదగ్గర స్నానం చేసి తడి అంగస్త్రం విడిచి పట్టుబట్ట కట్టుకొని ఇంట్లోకి వచ్చాడు.

అప్పటికే దేముడి గదిలో పూజా మందిరం ముందు శుభ్రంగా కడిగి ముగ్గులు పెట్టి పూజా సామాగ్రి అంతా సిద్ధం చేసింది భార్య లలితమ్మ.

విశ్వనాధశాస్త్రి పద్మాసనం వాల్చుకుని మందిరం ముందు కూర్చున్నాడు.

వంట గదిలో భార్య లలిత చల్లచిలుకుతున్న ధ్వని ఆలాపనగా వినిపిస్తోంది.

విశ్వనాధశాస్త్రి విబూది నుదుట రాసుకుని కుంకుమ గంధపు అక్షితలు కలిపిన బొట్టు పెట్టుకున్నాడు.

మందిరానికి అటు ఇటు నిలువెత్తుగ వున్న ఇత్తడి కుందీల్లో నూనెపోసి వత్తులు వేసి దీపారాధన చేశాడు.

ఎదురుగా మందిరంలో పెద్ద కుంకుమ బొట్టుతో సర్వాలంకార భూషితురాలైన అమ్మవారి విగ్రహం కళకళ లాడుతూంది.

ఎనిమిది చేతులతో అభయం ఇస్తున్నట్టు ఆ జగన్మాత చిరునవ్వు చిందిస్తూంది.

విశ్వనాధశాస్త్రి చేతులు యాంత్రికంగా జపమాల తిప్పుతున్నాయ్.

పెదవులు అసంకల్పితంగా గాయత్రీ మంత్రాన్ని ఉచ్చరిస్తున్నాయ్.

కాని....

ఈ రోజు విశ్వనాధశాస్త్రి మనసు మనసులో లేదు. నీళ్ళమీద బెండులా అస్థిమితంగా వుంది. బాణం దెబ్బతిన్న పావురంలా మనసు మూలుగుతూంది. ఎంత ప్రయత్నించినా "ధ్యానం" కుదరటంలేదు. నిర్మల చిత్తంతో మనసు ప్రార్థన మీద లగ్నం కావటంలేదు..

నిన్న ఉదయం జరిగిన సంఘటనే మాటి మాటికి మనసులోకి వస్తూంది.

పదహారు సంవత్సరాల లేత వయసులో వున్న అందమైన అమ్మాయి రూపమే కళ్ళముందు కదులుతూంది.

"శివ" స్తుతికి బదులు "త్రిపుర" అన్న మూడు అక్షరాల పదమే నాలిక మీద నర్తిస్తూంది.

"ఉఫ్....."

విశ్వనాధశాస్త్రి అసహనంగా జపమాల పక్కకి పెట్టాడు.

మందిరంలో ప్రతిష్ఠించిన జగన్మాత విగ్రహంలోకి చూస్తూ వుండిపొయ్యాడు.

ఎంత "వద్దు" అనుకున్నా మనసు ఆరు సంవత్సరాలు వెనక్కు వెడుతూంది.

తన ఒక్కగా నొక్క కూతురు బాలాత్రిపురసుందరి రూపం కళ్ళముందు కదులుతూంది.

తేనెతుట్టె చెదిరినట్టు ఆలోచనలు కూతురు చుట్టు పరిభ్రమిస్తున్నాయ్.

"అవును.

అప్పుడు....

ఆరు సంవత్సరాల క్రితం త్రిపుర వయస్సు ఎంత?

పదహారు.

ముగ్గురు మగపిల్లల తరువాత అపురూపంగా పుట్టిన ఆడపిల్ల అని ఇంటికి మహాలక్ష్మి అని ఎంత ఆనందించారు?

త్రిపురని చూసుకుని లలితమ్మ ఆనందం వర్ణనాతీతం.

ఒంటికి పాలు, వెన్న, పచ్చి పసుపు రాసి ఏడు మల్లెల ఎత్తుగాపెంచింది.

ఆ ఊరు మొత్తానికి అరవై ఎకరాల సుక్షేత్రమైన మాగాణికి పెద్ద కామందు విశ్వనాధశాస్త్రి. ఆ వంశ పూర్వీకులు ఆలయ అర్చకులుగా వుండేవారు. వారి హయాంలో పెద్ద పెద్ద అగ్రహారాలే వుండేవి.

కాని క్రమంగా కాలం మారి విశ్వనాధశాస్త్రి దగ్గరకి వచ్చేసరికి అరవై ఎకరాలు మిగిలింది.

"శాస్త్రం" చదివిన వేదాధ్యాయన పండితుడు కావటంతో ఊరి వారందరికి తల్లో నాలుకలా వుండేవాడు విశ్వనాధశాస్త్రి.

ఏటా పంటలక్ష్మి చేతికి రాగానే కూతురి ఒంటిమీదకి కొత్త కొత్త నగలు చేయించేవాడు.

"త్రిపురసుందరి" పేరుకి తగినట్టే అపురూప సౌందర్యంతో వుండేది. ముట్టుకుంటే మాసి పోయేలాంటి పచ్చని మొగలిరేకువంటి శరీరఛాయ, చక్రల్లాంటి పెద్ద కళ్ళు, నల్లగా తాచుపాములా నిగనిగలాడే జుట్టు.. త్రిపురకి పెట్టని ఆభరణాలు.

తరతరాలుగా విశ్వనాధశాస్త్రి ఇంటి ఇలవేల్పు శ్రీ మహాలక్ష్మి. ఆ వంశంలో ఆడసంతతి తక్కువ. సాక్షాత్ ఆ జగన్మాత తన ఇంట త్రిపుర రూపంలో అవతరించిందని, తన పూజలు ఫలించాయని కూతుర్ని చూసుకొని మురిసిపొయ్యేవాడు విశ్వనాధశాస్త్రి.

త్రిపుర పుట్టేటప్పటికే విశ్వనాధశాస్త్రి ముగ్గురు కొడుకులు పెళ్ళిళ్ళయి పై ఊళ్ళల్లో ఉద్యోగాల్లో స్థిరపడ్డారు.

త్రిపుర పదవ తరగతి మొదటిశ్రేణిలో పాసయ్యింది. ఊళ్ళో కాలేజీ లేదు. అయిదుమైళ్ళ దూరంలో వున్న పొరుగూరికి వెళ్ళాలి. ట్రైన్ సౌకర్యం వుంది.

కూతురు ముచ్చట కాదనలేక కాలేజీలో చేర్పించాడు. ఊళ్ళో మరి కొందరు ఆడపిల్లలు కూడా కాలేజికి వెళ్ళేవారు.

త్రిపురకి మేనరికం వుంది. అత్త కొడుకు భాస్కర్ ఇంజనీరింగ్ చదువుతున్నాడు.

విశ్వనాధశాస్త్రి ఒక్కగా నొక్క చెల్లెలు దాక్షాయణి. ఏదివశాన పెళ్ళయిన ఆరేళ్ళకే భర్తని కోల్పోయింది. అప్పట్కి భాస్కర్ రెండేళ్ళ పసివాడు. ఆమె పంచ ప్రాణాలు కొడుకే అయ్యాడు. పాడి పంటలకి లోటులేని లోగిలి.

త్రిపుర పుట్టగానే భాస్కర్ భార్యగా ముద్రపడింది. త్రిపురని కాలేజీలో చేర్పించవద్దని పెళ్ళిచేసి అచ్చట ముచ్చట తీరుద్దామని గోలపెట్టింది లలితమ్మ. దాక్షాయణి ఒదినగారికి వంత పాడింది.

కాని త్రిపుర ఒప్పుకోలేదు. చదువుకుంటానని పంతం పట్టింది.

చదువుపట్ల కూతురికి వున్న ఆసక్తికి శాస్త్రి ముచ్చటపడ్డాడు. కాలం మారింది.

ఆడ అయినా మగ అయినా ధనిక అయినా పేద అయినా అందరికి చదువు ముఖ్యమే.

పైగా భాస్కర్‌కి కూడా ఇంకా రెండు సంవత్సరాలదాకా చదువుంది.

ఈలోగా త్రిపురకి ఇంటర్ పూర్తి అయిపోతుంది అని ఆలోచించి కూతుర్ని కాలేజీలో చేర్పించాడు.

అంత వరకు విశ్వనాధశాస్త్రి అంచనా తప్పుకాలేదు. ఏ విషయం గురించైనా ఆలోచించి,

తర్కించి, శోధించి ఒక నిర్ణయం తీసుకుంటాడు ఇంక దానికి తిరుగులేదు నూటికి తొంభై తొమ్మిదిపాళ్ళు సత్ఫలితాన్నే ఇస్తుంది

అందుకే ఊళ్ళో అంతా ఏ సమస్య వచ్చినా చేతులు కట్టుకొని ఆయన ముందు నిల్చుంటారు

చదువుకి కూతుర్ని పొరుగూరికి పంపటంలో అనౌచిత్యం లేదని భావించాడు

కాని మొదటిసారిగా తన అంచనా ఆలోచనాసరళి దుష్ఫలితాన్ని ఇస్తాయని ఆ క్షణంలో ఆయనకి తెలియదు

త్రిపుర మొదటి సంవత్సరం కాలేజీ చదువు పూర్తి చేసి రెండవ సంవత్సరం ఇంటర్‌లోకి వచ్చింది

కూతురి తెలివితేటలు ఉత్సాహం చూసి డిగ్రీ చేయిద్దామనే అనుకున్నాడు

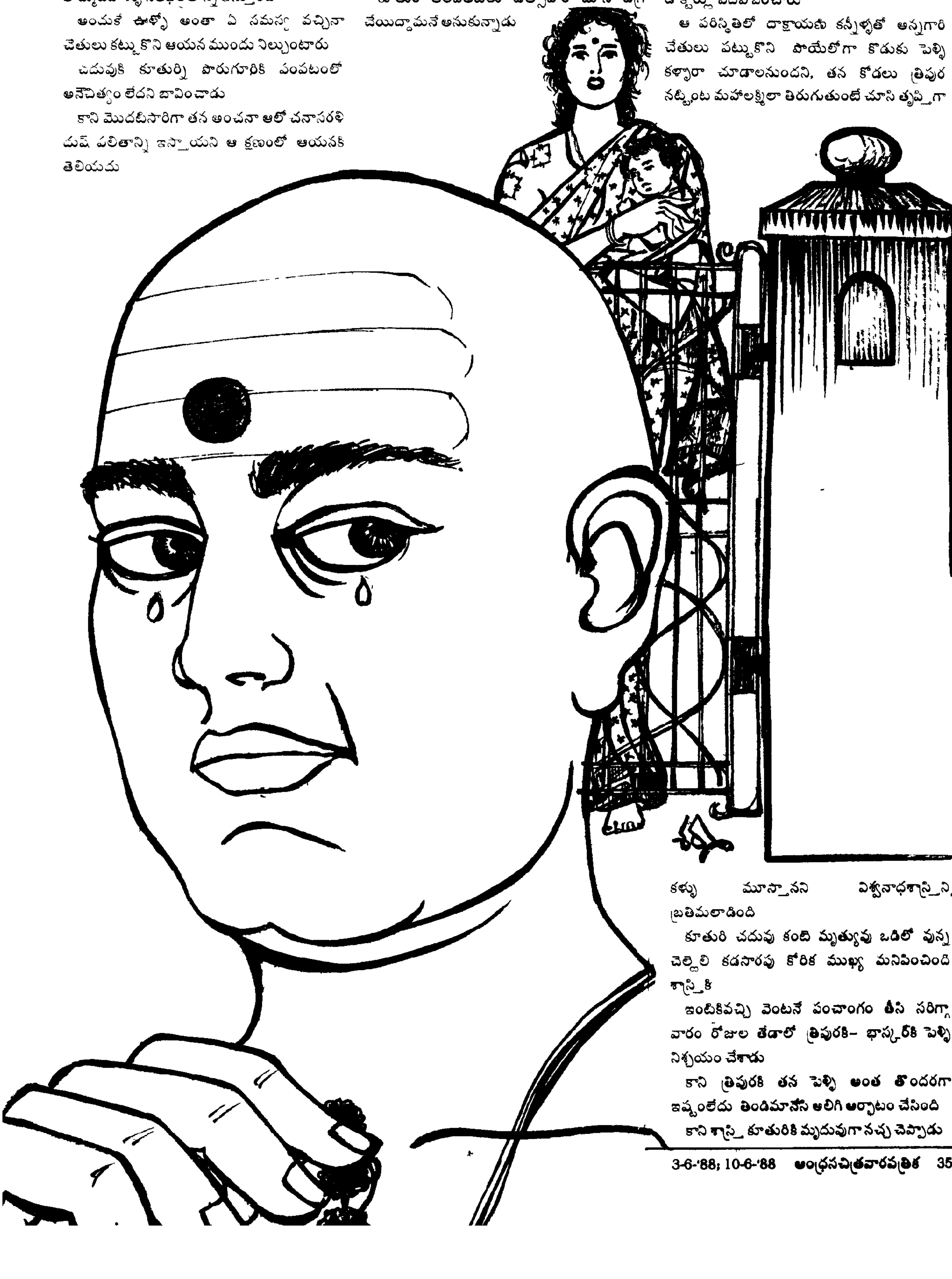

కాని విధి ఎదురు తిరిగింది చెల్లెలు దాక్షాయణి ఆరోగ్యం తీవ్రంగా దెబ్బతిని మంచం పట్టింది డాక్టర్లు పెదవి విరిచారు

ఆ పరిస్థితిలో దాక్షాయణి కన్నీళ్ళతో అన్నగారి చేతులు పట్టుకొని పోయేలోగా కొడుకు పెళ్ళి కళ్ళారా చూడాలనుందని, తన కోడలు త్రిపుర నట్టింట మహాలక్ష్మిలా తిరుగుతుంటే చూసి తృప్తిగా కళ్ళు మూస్తానని విశ్వనాథశాస్త్రిని బ్రతిమలాడింది

కూతురి చదువు కంటె మృత్యువు ఒడిలో వున్న చెల్లెలి కడసారపు కోరిక ముఖ్యమనిపించింది శాస్త్రికి

ఇంటికివచ్చి వెంటనే పంచాంగం తీసి సరిగ్గా వారం రోజుల తేడాలో త్రిపురకి- భాస్కర్‌కి పెళ్ళి నిశ్చయం చేశారు

కాని త్రిపురకి తన పెళ్ళి అంత తొందరగా ఇష్టంలేదు తిండిమానేసి అలిగి ఆర్భాటం చేసింది

కాని శాస్త్రి కూతురికి మృదువుగా నచ్చచెప్పాడు

అమ్మా త్రిపురా! ఈ ఒక్కసారికి నా మాట కాదనకు తల్లీ అత్తయ్య పరిస్థితి చూస్తున్నావు కదా! రోజుల్లో వుంది ఈ పెళ్ళి ఆవిడ తృప్తి కోసమే కాని నువ్వు వెంటనే కాపురానికి వెళ్ళక్కర్లేదు మీ అత్తయ్యని, బావని ఆ ఊర్నుంచి మకాం మార్చి ఇక్కడికి తీసుకువస్తాను నీ డిగ్రీ పూర్తి అయ్యాకనే మిగతా విషయాలు అన్నాడు

ఆ మాటలు నెమ్మదిగా మృదువుగానే చెప్పినా శాసిస్తున్నట్లు వుంది ఆయన కంఠం

త్రిపుర మొగం గంటు పెట్టుకుంది

ఇంకా చిన్నతనం అని సరిపెట్టుకున్నాడు

వ్యవది తక్కువైనా పాడి పంటలకి సిరిసంపదలకి పేరు ప్రతిష్ఠలకి లోటు లేక పోవటంతో రంగ రంగ వైభవంగా పెళ్ళి ఏర్పాట్లు మొదలయ్యాయి

మా శాస్త్రిగారి కూతురు పెళ్ళంటే మాటలా? సాక్షాత్ ఆ సీతా స్వయంవరమే తలంబ్రాలకి ముత్యాలు తెప్పిస్తున్నారా? లేక రత్నాలా? అంటు శాస్త్రిగారి ఊరి పెద్దలు పరిహాసాలు చేశారు చలోక్తిగా

చూస్తూ వుండగనే పెళ్ళి ముహూర్తం మూడు రోజుల వ్యవదిలోకి వచ్చింది

కాని -

తెల్లారితే పెళ్ళికూతుర్ని చేస్తారనగా త్రిపుర చిత్రంగా నగలతో సహా మాయం అయ్యింది

ఆమెకు బదులు చిన్న ఉత్తరం –

నాన్నా! నాకీ పెళ్ళి అస్సలు ఇష్టం లేదు మీకీవిషయం చాలాసార్లు చెప్పాలను కున్నాను కాని ధైర్యం చాలలేదు నేను ప్రేమించిన మన కులంకాని వ్యక్తితో దూరంగా వెళ్ళి పోతున్నాను మన్నించండి

త్రిపుర –

అంతే!

త్రిపుర నిష్క్రమణతో పెళ్ళి ఇల్లు శ్మశానం అయిపోయింది

ఆ షాక్‌కి క్షణాల్లో బి పి పెరిగి గుండె పోటు వచ్చి దాక్షాయణి చచ్చి పోయింది

లలితమ్మ చచ్చిపోలేదు కాని దాదాపు అదే స్థితిలో మతి చలించి మంచం పట్టింది

మకుటం లేని మహారాజులా వెలిగే విశ్వనాధ శాస్త్రి వంశ పతిష్ఠ భళ్ళున బ్రద్దలయ్యింది

నింగి కేసి చూస్తూ నడిచే ఆయన తల పాతాళానికి ఒంగి పోయింది

కొడుకులు తమతో పట్నం వచ్చెయ్య మన్నారు

కాని శాస్త్రి ఇష్టపడ లేదు

పుట్టి పెరిగిన ఊరుని, పంట చేలని ఒదిలి వెళ్ళాలంటే అంతరాత్మ ఎదురు తిరిగింది

అయినా ఇందులో మీ తప్పేముంది శాస్త్రి గారూ! ఇప్పటి కాలం పిల్లలే అలా వున్నారు తెలీసి తెలియని తనంలో ఆ పిల్ల చేసిన తప్పుకి మీరు మమ్మల్నందర్ని ఒదిలి పోవాల్సిన పని లేదు అని ఆత్మీయంగా ఓదార్చారు ఊరి ప్రజలు

త్రిపుర చచ్చిపోయిందని సమాధాన పడి దైవచింతనలో ఆ అశాంతిని మర్చి పోవటానికే శాయశక్తులా ప్రయత్నిస్తున్నారు విశ్వనాద శాస్త్రి, లలితమ్మ దంపతులు

త్రిపుర వెళ్ళిపొయ్యాక లలితమ్మ ఆరోగ్యం దెబ్బతిని కంటికి బాగా మసక వచ్చి చూపు మందగించింది మతి స్థిమితం తప్పింది

ఇల్లుదాటి ఎక్కడికి పోదు ఎవరైనా ఇంటికి వచ్చినా సరిగా మాట్లాడదు యాంత్రికంగా ఇంటి పన్లు అన్ని చేసుకొని ఓ చోట కూర్చుని తనలో తను ఏదో సణుక్కుంటు వుంటుంది భర్తతో కూడా సరిగా మాట్లాడదు ఆవిడంతా ఒక లోకం అన్నట్లు వుంటుంది అప్పుడప్పుడు కొడుకులు కోడళ్ళు, వారి పిల్లలు వచ్చి వెడుతూ వుంటారు

మిగతా రోజుల్లో శాస్త్రి, లలితమ్మ ఇద్దరే ఆ లంకంత లోగిలిలో రోజులు వెళ్ళదీస్తున్నారు

సుదీర్ఘంగా ఆరు సంవత్సరాలు గడిచి పొయ్యాయి త్రిపుర క్రమంగా మరుపు తెరల్లోకి వెళ్ళి పోతూంది

కాని –

ప్రశాంతంగా వున్న కొలనులో రాయిపడి అలలు లేచినట్లు నిన్న ఉదయం జరిగిన సంఘటన తిరిగి విశ్వనాద శాస్త్రి మనసులో కలవరం రేపుతూంది

నిన్న–

సమయం ఉదయం 7 గం దాటుతూంది

విశ్వనాద శాస్త్రి పూజ ముగించుకొని ఇంక లేద్దామను కుంటుండగా సరిగ్గా ఆ సమయంలో ఇంటి ముందు–

అమ్మా అన్న బిచ్చుకత్తె కేక, ఆ కేకతో పాటే చంటిబిడ్డ ఆకలి ఏడుపు వినిపించాయి

అమ్మా అన్న ఆ సుపరిచితమైన కంఠ స్వరం వింటునే వీపు మీద ఎవరో చెళ్ళున చరిచినట్లు త్రుళ్ళిపడ్డాడు శాస్త్రి

చేతిలో జపమాల జారిక్రింద పడింది

ఆ కేక విచ్చు కత్తిలా సూటిగా ఆయన గుండెని తాకింది

మళ్ళీ అంతలోనే అమ్మా అంటు వీదిగేటు దగ్గర బిచ్చగత్తె గొంతు వినిపించింది

విశ్వనాద శాస్త్రి కడుపులో పేగు కదిలినట్లయ్యింది

గబాల్న పద్మాసనం మీంచి లేచి కిటికి దగ్గరకి వచ్చి వీదిలోకి తొంగి చూశాడు

ఆయన గుండె ఝల్లు మంది

చింపిరి జుత్తు, చిరిగి మాసికలు కట్టిన దుస్తుల్లో మసిపాతకి కట్టిన మాణిక్యంలా వున్న ఆ ముష్టి దాన్ని చూడగానే గుండె ఒక్క క్షణం ఆగి తిరిగి రెట్టింపు వేగంతో కొట్టుకో సాగింది

ఇంతలో లలితమ్మ రాత్రి మిగిలిన అన్నం పళ్ళెంలో పెట్టుకొని గేటు దగ్గరకి వెళ్ళి ఆ బిచ్చకత్తె ఒడిలో ఎత్తి పడేసింది

ఆ ముష్టిది ఆశగా చూస్తూ ఏదో అడిగినట్లుంది, లలితమ్మ సణుక్కుంటు దాన్ని కసురుకుని లోపలికి వచ్చింది

అదంత కిటికి రెక్క వెనక నుంచి చూస్తున్న శాస్త్రి శిలా ప్రతిమే అయ్యాడు

ఏదో పాపం కదా అని అన్నం పెడితే పిల్లకి కాసిన్ని పాలు కావాలిట నయమే పెరుగు మీగడ కూడా అడగలేదు ' 'సణుక్కుంటు వంట గదిలోకి వెళ్ళి పోయింది లలితమ్మ

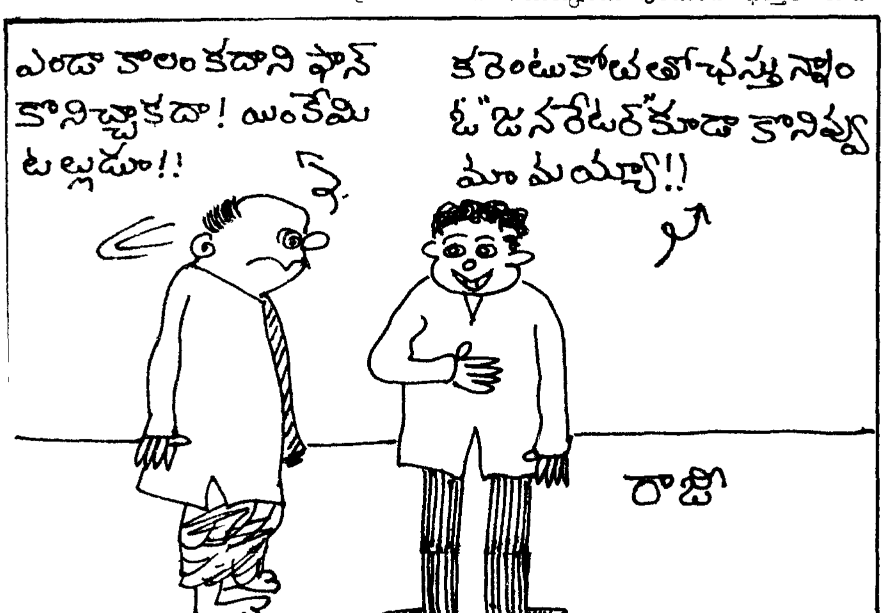

ఆ బిచ్చుగత్తె మూసిన గేటు వేపు నిరాశక్తంగా చూస్తు ఆకలికి ఏడుస్తున్న చంటి బిడ్డని సముదాయిస్తు వెళ్ళలేక వెళ్ళ లేక వెనక్కి తిరిగి చూస్తు సందు మలుపు తిరగటం గమనించిన శాస్త్రికి ముచ్చెమటలు పోశాయి. అనుమానం స్థిర పడింది.

"మరుపు తెరల్లో అదృశ్యం అయిపోతున్న త్రిపుర రూపం "అమ్మా" అన్న తియ్యని ఆ గొంతు ఒక్కసారి మిరిమిట్లు గొలుపుతూ కళ్ళముందు మెరిసి మాయం అయ్యింది.

ఆ బిచ్చుగత్తె ఎవరు?

తన కూతురు త్రి....పు.... ర.... కదూ?

కదూ ఏమిటి?

త్రిపురే.

శాస్త్రి గుండె కలుక్కుమంది.

అరచేత్తో ఛాతీ మీద రాసుకుంటు పక్కనే వున్న పట్టి మంచంలో వాలి కళ్ళు మూసుకున్నాడు.

ఛత్వారం వల్ల చూపు మందగించి, మతి స్థిమితం తప్పిన తన భార్య బిచ్చుగత్తెగా వచ్చిన తన బిడ్డని గుర్తించ లేక పోవచ్చు.

కాని ఇంద్రియాలన్ని సక్రమంగా వున్న తను దాన్ని గుర్తించ లేక పోవటం ఏమిటి?

ఒంటిడు నగలతో పుత్తడి బొమ్మలా గడప దాటిన

త్రిపాత్రాభినయం

'స్త్రీ' అనే–
ఏకాక్షర పదంలోనే
'స' కారం సత్వగుణానికీ
'ర' కారం రజోగుణానికీ
'త' కారం తమోగుణానికీ
ప్రతీకగా–
త్రిగుణాల సమ్యక్ సమ్మేళనంగా
నిలవ గలిగిన శక్తి స్త్రీమూర్తి

–ఈతకోట సుబ్బారావు

తన కూతురు......

ఒంటి మీద చిన్న మెత్తు నగలేకుండా జీర్ణమైన వస్త్రాలతో గుప్పెడు మెతుకుల కోసం తన గుమ్మంలోకి వచ్చింది అంటే.......

జరిగింది ఏమిటో చెప్పకనే తెలుస్తుంది.

ఆ ప్రేమించిన వాడు నగలు దోచుకొని, మోజు తీర్చుకొని, బిడ్డ తల్లిని చేసి నడిరోడ్డున ఒదిలి వుంటాడు.

దిక్కు లేక చంటి బిడ్డతో చావ లేక తన గుమ్మంలోకి యాచనకి వచ్చింది.

ఆలోచిస్తున్న కొద్దీ విశ్వనాధ శాస్త్రి మనసు రెండు ముక్కలు అవుతూంది.

ఒక భాగంలో కన్న బిడ్డ పట్ల మమకారం–

మరొక భాగంలో ఆమె తన కడుపులో రగిల్చిన చిచ్చు......

ఆ రోజు విశ్వనాధశాస్త్రికి అన్నం సయించలేదు.

ఆ రాత్రి నిద్ర పట్టలేదు.

★ ★ ★ ★ ★

ఆ మర్నాడు కూడా అలవాటు ప్రకారం తెల్లవారు ఝామున లేచి పూజ మీద కూర్చున్నాడు.

యాంత్రికంగా పూజా కార్యక్రమం నడుస్తూంది.

జపమాల తిప్పుతున్నాడే గాని ధ్యానం కుదరటం లేదు.

జీర్ణవస్త్రాలతో ఆకలికి ఏడుస్తున్న చంటిబిడ్డని సముదాయిస్తు యాచకురాలిగా తన ఇంటి ముందుకి వచ్చిన కూతురి దీనమైన వదనమే మాటి మాటికి కళ్ళ ముందుకి వస్తూంది.

నిన్నటి లాగే ఈ రోజు కూడా పట్టెడు మెతుకుల కోసం త్రిపుర తన ఇంటికి యాచనకి వస్తుందా?

లేక వెళ్ళి పోతుందా?

ఊహుఁ......

వస్తుంది.

తనకిగా తాను ఇల్లు వదిలి వెళ్ళిన పిల్ల తిరిగి తన గుమ్మంలోకి వచ్చిందంటే చేసిన తప్పు ఏమిటో

పెండ్లికి ముందు
పెండ్లి తరువాత

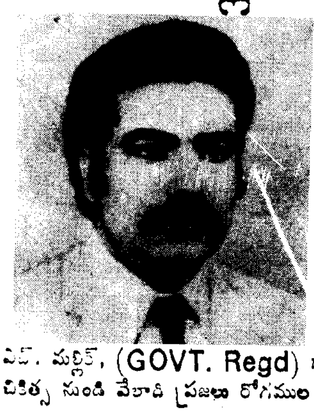

అస్వాభావికములైన వ్యాధులను ఇంకా నపుంసకత్వాన్ని హస్త ప్రయోగము వలన నరాల బలహీనతకు స్వప్నమందు వీర్యస్ఖలనము. వలన బలహీనతకు (V.D) గనే రియా, సిఫిలిస్, ఇంకా. సంతానము లేని వారు. సంతానము కలిగించుకొండి. ఈ వ్యాధులకు సుమారు. ఎన్నో సంవత్సరములు అనుభవము గల. డాక్టరు. ఎమ్. ఎ. మల్లిక్, (GOVT. Regd) గారితో చికిత్స పొందవలెను. వీరి చికిత్స నుండి వేలాది ప్రజలు రోగముల నుండి సుఖపడినారు.

సూచనము:- మీరు ఏ రోగము ఉన్నా పరస్థలము నుండి నైనా పోస్టుద్వారా పత్రము వ్యవహరించు కొని మందులు పోష్టుపార్సల్ ద్వారా తెప్పించు కొని ఉపయోగించుకొనవచ్చును. మీరు, మీ దాంపత్యమును సుఖము పొందండి.

సంప్రదించు వేళలు :
ఉదయం. 9 గం. నుండి
సాయంత్రం. 8 గం. వరకు
ఆదివారం కూడ పనిచేయును.

మల్లిక్ డిస్పెన్సరి.
34/2, శ్రీహరి కాంప్లెక్స్,
సాగర్ థియేటర్ ప్రక్కన,
కెంపే గౌడ రోడ్డు.
బెంగుళూరు. 560 009

వివరాలకు
ఎదురు చూడండి!
ఆంధ్రపత్రిక
సంస్థ నుంచి
ఆకర్షణీయమైన
మరో ప్రచురణ!

ఎటువంటిదో తెల్సుకుని వుంటుంది.

పశ్చాత్తాపంతోనే అది తిరిగి తన గడపలోకి వచ్చింది

పశ్చాత్తాపాన్ని మించిన ప్రాయశ్చిత్తం లేదు

కాని–

ఇప్పుడు తన కర్తవ్యం ఏమిటి?

దాన్ని ఆదరించాలా?

లేక ధామ్మని శాసించాలా?

విశ్వనాధ శాస్త్రి గట్టిగా కళ్ళు మూసుకున్నాడు

'మనసు' అనే 'తరాజు'లో ప్రేమ –ద్వేషం పోటీ పడుతున్నాయి

ప్రతీకార జ్వాలతో గుండె భుగభుగ మంటుంది

కాని మమకారం అనే పన్నీరు ఆ జ్వాలల్ని చల్లార్చుతోంది

సకల శాస్త్ర పారంగతుడు విశ్వనాధ శాస్త్రి

పఠించని గ్రంథం లేదు

చేయని తర్కం లేదు

అందుకు ఆయన మనసు ప్రేమ వైపే మొగ్గుతూంది క్రీస్తు, బుద్ధుడు, వివేకానంద, మదర్ థెరిసా, గాంధీ వీళ్ళంత పాపుల్ని క్షమించారు అనాధల్ని ఆదుకున్నారు

తను వాళ్ళందరి కంటె గొప్పవాడు కాదుకదా?

తను వాళ్ళల్లా నడుం కట్టి లోకాన్ని ఉద్ధరించలేక పోవచ్చు

కాని పరాజిత అయి తన ఇంటిముందుకి వచ్చి చేతులు చాచిన తన కన్నబిడ్డని అందునా నిస్సహాయురాలైన స్త్రీని ఆదరించటం తండ్రిగా తన కర్తవ్యం కాదా?

చెడిపోయిన కూతుర్ని తెచ్చి ఇంట్లో పెట్టుకున్నాడని లోకం తనని చూసి నవ్వుతుందా?

అయినా ఇప్పుడు కొత్తగా నవ్వటానికి మాత్రం ఏముంది?

లోకానికి భయపడి దాన్ని కఠినంగా శాసించి దాన్ని వెళ్ళగొట్టినా తన మనసుకి శాంతి వుండదు

తను చచ్చి శరీరం బూడిద అయినా తన ఆత్మ అశాంతితో కాలుతూనే వుంటుంది

నిజానికి దాన్ని కన్నందుకు తండ్రిగా అసలైన బాధ్యత తనకి ఇప్పుడే మొదలయ్యింది

ఊబిలో పడ్డ మనిషికి కాస్త చేయి అందిస్తే ఆ ఊబినుంచి బయట పడతాడు లేకపోతే అందులోనే కూరుకుని పోతాడు

గతం నాస్తిః

కాని బవిష్యత్తు తన చేతుల్లోనే వుంది కదా?

బురదలో పడ్డ తన కూతురికి కాస్త చేయూత నిచ్చిపైకి లాగటంలో అనౌచిత్యం ఏముంది?

తనకి డబ్బుంది

ఒంట్లో శక్తి వుంది

భగవంతుడి మీద విశ్వాసం వుంది

చీకట్లో మ్రగ్గుతున్న ఒక ఆడకూతురి బ్రతుక్కి వెలుగుబాట వెయ్యలేడా?

తండ్రిగా అది తన కర్తవ్యం కాదా?

మంచి – చెడు, ఉచ్చం – నీచం, పాపం – పుణ్యం శరీరానికి గాని మనసుకి కాదు

పులు కడిగిన ముత్యంలా మనసు మాలిన్యం లేనిది

తల్లి, తండ్రి, అన్నలు బ్రతికుండగ తన బిడ్డ అనాధ ఎందుకవుతుంది?

"అ మ్మా '

శాస్త్రి తృళ్ళి పడ్డాడు.

చేతిలో జపమాల జారి పళ్ళెంలో పడింది.

వెన్నుపూసలో విద్యుత్ పాకినట్లు ఆ పిలుపు శరీరంలో నరనరాన్ని మీటింది

గభాల్న పీటమీంచి లేచి వీధిలోకి వచ్చాడు

'అమ్మా' అనబోతున్న బిచ్చుగత్తె వేగంగా తన వైపు వస్తున్న శాస్త్రిని చూసి బయంతో బిడ్డని గుండెకి అదుముకొని అడుగు వెనక్కి వేసింది

శాస్త్రి చిరునవ్వు నవ్వాడు

'అమ్మా! త్రిపురా' లోపలికి రా తల్లి అంటూ చేతిలోని పంచ పాత్రలో నీళ్ళు తీసి కూతురి మీద చిలకరించాడు

ఉప్పొంగే వరద గోదారిలా కన్నీటితో త్రిపుర గభాల్న వచ్చి బిడ్డతో సహా తండ్రి కాళ్ళ మీద పడింది

విశ్వనాధ శాస్త్రి ప్రేమగా కూతురి తల మీద చెయ్యి వేశాడు

"నా న్నా నే ను న న్ను క్షమి " త్రిపుర ఏదో చెప్ప బోయింది కాని కన్నీటి తెర ఆమె మాటల్ని మింగేస్తోంది

మళ్ళీ శాస్త్రి చిరునవ్వు నవ్వాడు

"ఒద్దు తల్లి! నా కేమి చెప్పవద్దు అంతా వూహించుకోగలను ఈ ఇల్లు నీది నీ యింటి తలుపులు నీ కోసం ఎప్పుడూ తెరిచే వుంటాయి తల్లి ?' అన్నాడు ఆదరంగా

నాన్నా అంది ఉద్వేగంగా త్రిపుర

దుఃఖమో, ఆనందమో తెలియని ఒక ఉప్పెన ఆమె కళ్ళనుంచి పొంగి విశ్వనాధ శాస్త్రి పాదాల్ని ప్రక్షాళితం చేసింది ☐